

FOT. Z WYDZIAŁU

Do Warszawy wyruszyliśmy wcześniej rano, w czwartek 2 czerwca, gdzie po rozlokowaniu się na miejscu noclegu, przystąpiliśmy do zwiedzania stolicy. Wieczorem, po wizycie w Muzeum Powstania Warszawskiego odbyło się spotkanie integracyjne naszego koła. W piątek po śniadaniu udaliśmy się wraz z pracownikami Katedry Prawa Cywilnego,

zaangażowanymi w projekt na miejsce konferencji. Podczas konferencji oprócz prezentacji książki odbyły się wykłady i rozwiązywanie przypadku, które były prowadzone przez znanych profesorów cywilistów, sędziów Sądu Najwyższego oraz Rzecznika Praw Obywatelskich. Przysłuchiwaliśmy się debacie, podczas której omawiano proponowane przyszłe zmiany w kodeksie cywilnym. Sama konferencja została przeprowadzona niezwykle sprawnie, a my zostaliśmy obdarowani cennymi cywilistycznymi upominkami.

Na zakończenie udało nam się wykonać wspólne pamiątkowe zdjęcie całego obecnego na konferencji składu naukowego, po czym udaliśmy się na dworzec kolejowy, by po przesiadce w Poznaniu ostatecznie zawitać z powrotem w Zielonej Górze. Udział w tak prestiżowym wydarzeniu pozwolił nam na własne oczy przekonać się, jak tak naprawdę od podszewki wygląda proces tworzenia prawa cywilnego.

Stanisław Kozłowski

PIEWCA POTĘGI WYOBRAŹNI UMBERTO ECO (1932–2016)

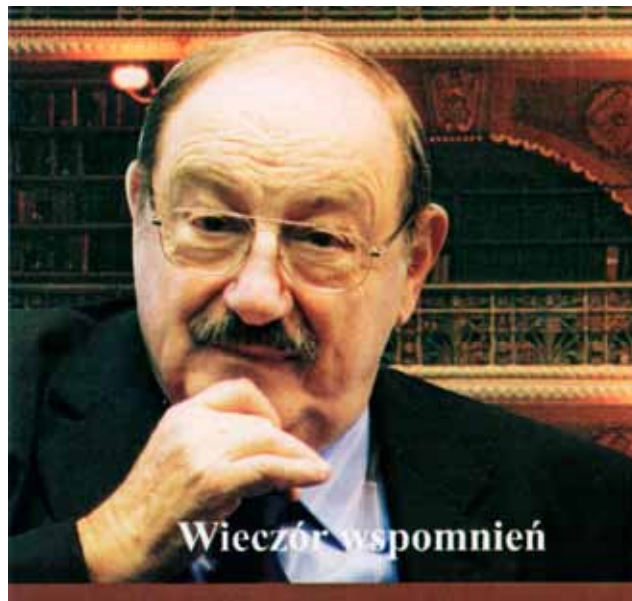
„Nuże, ma duszo - powiedziałem sobie- nie myśl już o Mądrości, szukaj wsparcia w Wiedzy”

(Umberto Eco)

19 lutego br. zmarł wybitny włoski pisarz, filozof i eseista - Umberto Eco. Był autorem wielu światowych bestsellerów i prac naukowych. Został pochowany 2 lutego br. w Mediolanie Uroczystości pogrzebowe odbyły się na zamku Sforzów.

Byłem jego wiernym czytelnikiem.

Umberto Eco był mediewistą, pisarzem, felietonistą, eseistą, bibliofilem, profesorem na Uniwersytecie we Florencji oraz na Uniwersytecie w Bolonii. Zajmował się semiotyką, semiologią, procesami komunikacji i estetyką. Rozstawiła go twórczość beletrystyczna. Jego wielopłaszczyznowe i kunsztownie skonstruowane powieści mają cechy dzieła otwartego, stymulują odbiorcę do własnej interpretacji. Był także autorem felietonów, pierwotnie publikowanych w mediolańskim tygodniku „L'Espresso”, a następnie wydanych zbiorach *Zapiski na pudełku od zapalek*. Eco został uhonorowany licznymi tytułami doktora honoris causa, między innymi przez Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie oraz na Uniwersytecie w Łodzi. Umberto Eco był autorem wielu książek, czytali je mieszkańcy całego globu: *Wahadło Foucaulta*, *Interpretacje i nadinterpretacje* i *Zapiski na pudełku zapalek*. Napisał także *Imię*

Róży, następnie najnowszą książkę pt. *Cmentarz w Pradze*, a także *Historię piękna* oraz *Historię brzydoty*. Te dwie ostatnie, to wspaniałe eseje poświęcone estetyce i rzeczywistości, która nie jest tylko piękna i nadobna jak kobieta, ale także brzydka.

Eco założył wydział studiów medjoznawczych na Uniwersytecie w San Marino. Był także wieloletnim dyrektorem Szkoły Wyższej Studiów Humanistycznych. Oprócz tego wykładał na Uniwersytecie Bolońskim oraz w Kellogg College na Uniwersytecie Oksfordzkim. Od 2010 r. był członkiem zwyczajnym rzymskiej Accademia dei Lincei.

I chociaż był już zmęczony i chory, to cieszył się wnukiem i zwyczajnym, codziennym życiem.

Czytajmy Eco!

Wiesław Hładkiewicz